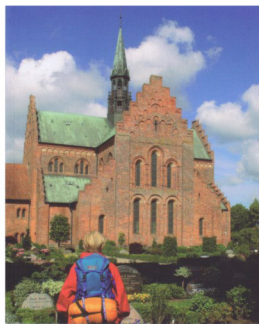

Den Danske Klosterrute

Den Danske Klosterrute

Gennem Sønderjylland til Ribe

af Jens Kristian Frørup

Den Danske Klosterrute

Fra Ribe til Viborg

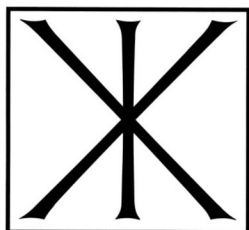
- med Hørby og Skjoldrup
af Jens Kristian Frørup

Den Danske Klosterrute

Fra Helsingør til Slangerup

- med Eskiløb
af Jens Kristian Frørup

Den Danske Klosterrute

Den Danske Klosterrute

Lolland-Falster

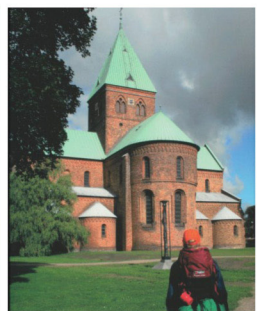
Jubilæumsvandring 2017. Fra kirke til kirke

Den Danske Klosterrute

Fra Slangerup til Roskilde

af Jens Kristian Frørup

Den Danske Klosterrute

Fra Roskilde til Slagelse

af Jens Kristian Frørup

Den Danske Klosterrute

Fra Slagelse til Vordingborg

af Jens Kristian Frørup

Den Danske Klosterrute

Sydfyn

- med Langeland, Tåsinge, Thorsø og Ærø
af Gunnar Fosger Hansen

Pilgrimmens syv nøgleord

Langsomhed:

Sneglen er symbolet. Ikke hurtigtoget, internettet og muligheden for at være koblet op til hver en tid. Langsomheden og vandringeren gør, at man bevæger sig fra hovedet og ned i maven, hvor selve livet og følelserne sidder. Langsomheden et nøgleord for pilgrimmen i et larmende samfund. Der findes tid for eftertanke og bøn, stilhed og koncentration. Den stille vandring i hjertets takt åbner for mødet med din indre vandrers, dine medmennesker og Gud.

Frihed:

Friheden er i familie med den gamle vandringstradition med at vagebondere og bevæge sig som nomade. At vandre roligt i naturen uden kalender og krav giver dig en ydre og indre frihed fra alle stressfaktorer. Øve sig i at give slip og følge sin længsel. Mærke efter hvad der er vigtigt og hvad der ikke er så vigtigt i livet.

Enkelhed:

Når rygsækken skal pakkes må vi finde ud af hvor lidt vi kan nøjes med at have med på ryggen. Ellers bliver rygsækken for tung. Lidt mad, vand og et sæt skiftetøj. Sovepose, liggeunder og et fladt sted at sove. Det meste – og det bedste – i livet er gratis. Ofte, kan det opleves som en befrielse, kun at have enkelte ting, at skulle forholde sig til. Øve sig i til-lid og finde ud af hvad der er vigtigt i livet.

Stilhed:

Selv i en gruppe kan du vælge at vandre i stilhed. Lyden af andre stemmer, fuglesang og trafik i baggrunden forstyrrer ikke nærværet i stilhed. Det er velsignet at omgås uden krav om buller og bang, det er nok at være i bevægelse og stille ro. I stilheden kan jeg åbne mig op for hvad Gud vil sige mig og hvad der rører sig i mit hjerte. Mange længes efter og ser frem til at vandre i stilhed sammen med andre.

Bekymringsløshed:

I betydningen at slippe for bekymringer. Bekymringsløshed. Et under-vurderet begreb i dag; det er ikke en neglicering af byrder, besværlig-heder og smerte, men en måde at se på livet i et andet perspektiv. Hverdagsuroen og det som tynger sindet klinger af. En sund indstilling som ingen terapi eller medicin kan erstatte. Det handler om at være nærværende i det som sker.

Delandet – fællesskabet:

Med selve fællesskabet – det at dele – står og falder pilgrimsvandring. På den fysiske vandring samtaler vi om sociale spørgsmål, om familie, hjem og job. Men så går man ned, fra hovedet til maven. Det er godt at få lov til at dele sin smerte, sine besværligheder, sin glæde og sin længsel. Forskelligheder i alder, køn, intelligens, baggrund og erfaring fylder mindre og mindre jo længere vi vandrer. Vi er pilgrimme som deler alt; mad, vand, ømme fødder, omsorg, småsnak, bøn og massage. Arbejde og problemer som dukker op, hvile og glæde, livshi-stories og eksistentielle spørgsmål.

Åndelighed:

Jordisk og himmelsk, åndeligt og materielt, synligt og usynligt, også her forsvinder grænser. At vandre som pilgrim er at vandre med Gud – med Altet. Han som Er den han Er. Hvor jeg går, går jeg med Gud. Selve vandringeren bærer i sig en åndelighed som understøtter mit indre arbejde med de eksistentielle spørgsmål: Hvordan og hvorfor? Selve det at være – være til. Liv og død. Mening og meningsløshed. Glæde og sorg. Spørgsmål som alle mennesker slås med. Korset er åndelighedens symbol.

De syv nøgleord er udviklet af Hans-Erik Lindström, svensk pilgrims-præst

Denne pilgrimsbog tilhører:

Navn: _____

Adresse: _____

Datoer for min vandring: _____

Den Hellige Birgittas bøn, kan være alle pilgrimmes bøn.

Herre, vis mig din vej og gør mig villig at vandre den.

Forslag til dagsrytme:

07.00 Vækning, morgenmad, pakning.

08.45 Morgenbøn.

09.00 Formiddagsvandring. Gå en time. Hold pause 15 min. -
i stilhed eller med samtale.

12.00 Middagspause, måltid og hvile.

13.30 Eftermiddagsvandring, som om formiddagen.

17.00 Ankomst. Slå lejr. Pakke ud.

18.00 Aftensmad.

20.00 Evaluering af dagen. Aftenbøn. Stilhed.

Pilgrimsgudstjeneste kan fejres når som helst i løbet af dagen.

En pilgrimsrundkreds:

Ved begyndelse af hver vandringsetape og når der skal gives fælles beskeder og ved afslutning af dagens vandring, er det godt, at alle stiller sig i en rundkreds, cirkel.

Vandringsetapen kan indledes med den Hellige Birgittas bøn.

Indholdsfortegnelse

Side 1	Navn og dagsrytme
Side 2	Indholdsfortegnelse
Side 2	Liste over salmer og sange
Side 3	Morgenbøn
Side 4	Aftenbøn
Side 4	Gudstjeneste – tema: Herren er min hyrde (Psalme 23)
Side 7	Salmer og sange
Side 16	Bibelske salmer fra Det gamle Testamente
Side 22	Bibeltekster
Side 23	Ord på vejen
Side 24	Bønner
Side 26	De syv pilgrimsord
Side 27	Stempler og egne notater

Fortegnelse over salmer og sange

Side 7–15

1. Må din vej gå dig i møde
2. Dejlig er jorden
3. Lysets engel går med glans
4. Op al den ting, som Gud har gjort
5. Spænd over os dit himmelsejl
6. Den signede dag med fryd vi ser
7. Befal du dine veje
8. Tænk, at livet
9. Kornet, som dør i jorden
10. Gå i mørket med lyset
11. Jeg elsker den brogede verden
12. Livstræet
13. Du kom med alt det der var dig
14. Du satte dig selv i de nederstes sted
15. Vi rækker vore hænder frem
16. Nåden er din dagligdag
17. Se hvilket menneske
18. Du fylder mig med glæde
19. Nu går solen sin vej
20. Imellem nattens stjerne
21. Fred hviler over land og by
22. Taizé sange

Morgenbøn:

Ved bogstavet L læser en leder i gruppen bønnen.
Ved A er alle velkommen til at læse med.

Salme: Se side 7

L. Vær nådig, Gud og red mig,

A. skynd dig til hjælp, Herre! (Sl.70,2)

L. Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden

A. som i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen.

Bibelsk salme: veksellæsning, se side 16

Tekst: Se side 22

Stilhed

Bøn Se side 24

Fadervor, alle:

Vor Fader, du som er i himlene!

Helliget blive dit navn,

komme dit rige, ske din vilje

som i himlen således også på jorden;

giv os i dag vort daglige brød,

og forlad os vor skyld, som også vi forlader vores skyldnere,

og led os ikke ind i fristelse,

men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed.

Amen.

Velsignelse:

L. Herren velsigne dig og bevare dig!

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!

Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred!

Salme: Se side 7

Aftenbøn:

Ved bogstavet L læser en leder i gruppen bønnen. Ved A er alle velkommen til at læse med.

Salme: Se side 7

L. Vær nådig, Gud og red mig,

A. skynd dig til hjælp, Herre! (Sl.70,2)

L. Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden

A. som i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed. Amen.

Bibelsk salme: veksellæsning, se side 16

Tekst: Se side 22

Stilhed

Bøn Se side 24

Evt. salme, side 7

L. Herren velsigne os og bevare os fra alt ondt og føre os til det evige liv. Amen.

L. Jeg lægger mig ned i fred og sover.

A. Du, Herre lader mig bo i tryghed. Amen.

Pilgrimsgudstjeneste

Tema: Herren er min hyrde (Salme 23 i Det Gamle Testamente)

Salme: Se side 7

Fredshilsen: Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader, og Herren Jesus Kristus (Rom. 1,7)

Præst: Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,

Alle: han lader mig ligge i grønne enge, han leder mig til det stille vand.

Præst: Han giver mig kraft på ny, han leder mig ad rette stier for sit navns skyld.

Bøn om tilgivelse:

Alle: Gud, min hyrde, du er med mig på vandring.

Du deler mine skridt og mine tanker denne dag.

Rør ved mig med din kærlighed,

gennemlys mit mørke, tilgiv mig alle mine fejltrin

i tanker, ord og handlinger.

Selv om jeg går i mørkets dal,

frygter jeg intet ondt,

for du er med mig,

din stok og din stav er min trøst.

Tilgivelsens ord:

Præst: Jesus Kristus, verdens lys, gennemstråler dig.
Du er tilgivet, - du skal tilgive andre.
Du er forsonet, - lad dig forsones med andre.
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Alle: Amen.

Salme: Se side 7

Tekstlæsning: Se side 22.

Meditation over teksten, kort stilhed.

Salme: Se side 7

Lovprisning:

Præst: Opløft jeres hjerter til Herren, lad os prise hans navn!

Alle: Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud den almægtige.
Himlen og jorden er fuld af hans herlighed.
Hosianna i det højeste!

Præst: Velsignet være han, som kommer i Herrens navn.

Alle: Hosianna i det højeste!

Nadverbøn:

Præst: Lovet være du vor Gud, skaber af himmel og jord, af krop, sjæl og ånd.

Alle: *Du dækker bord for mig
for øjnene af mine fjender.
Du salver mit hoved med olie
mit bæger er fyldt til overflod.*

Præst: Lovet være du, Jesus Kristus, som vandrer med os i liv og død.

Alle: Du er her i stilhedens hvile. Du er her i brød og vin.

Præst: Lovet være du, Hellige Ånd, troens, håbets og kærlighedens kilde.

Alle: Del vort fællesskab omkring disse gaver. Forny vor tro på Jesus Kristus .....

Præst: ... som i den nat, da han blev forrådt,
tog et brød, takkede og brød det,
gav sine disciple det og sagde:
»Tag det og spis det;
dette er mit legeme, som gives for jer.
Gør dette til ihukommelse af mig!«
Ligeså tog han også bægeret efter måltidet,
takkede, gav dem det og sagde:
»Drik alle heraf;
Dette bæger er den nye pagt ved mit blod,
som udgydes for jer til syndernes forladelse.
Gør dette, hver gang I drikker det til ihukommelse af mig!«

Alle: Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige, ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vores skyldne-re,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren i evighed.
Amen.

Præst: Guds Lam, som bærer verdens synder, forbarm dig over os!

Alle: Guds Lam, som bærer verdens synder, forbarm dig over os!

Uddeling af brød og vin: (forslag: alle stiller sig i en rundkreds). Man kan række brødet og vinen til hinanden, nærmeste til venstre og sige: "Dette er Jesu Kristi legeme". Og "Dette er Jesu Kristi blod".

Takkebøn

Præst: Gud, tak for dit nærvær i brødet og vinen,
i bønnens stilhed her, hvor vi hviler på vandringen.

Alle: Din godhed og troskab følger mig, så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus alle mine dage.

Velsignelse:

Herren velsignelse dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred.

Alle: Amen.

Salme: Se side 7

Oversat og bearbejdet fra Lilla Pilgrimsboken, red.Hans-Erik Lindstöm (Verbum),
af sognepræst Peter Garup, Svenstrup.

Salmer og sange

1. Må din vej gå dig i møde,
og må vinden være dig en ven,
og må solen varme blidt din kind,
og må regnen vande mildt din jord.
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

2 Må din dag se mange timer,
og må natten skænke dig sin fred,
og må mørket læge dine sår,
og må lyset leve i dit blik,
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

3 Må din lut få mange strenge,
og må tanken spænde højt sin flugt
må din visdom finde sin brønd,
og din latter lette som en fugl,
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

4 Må din tro bevare gløden,
og dit håb sit stærke vingeslag,
og må kærligheden fylde dig,
og din Gud velsigne dig og dit,
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig i sin hånd.
Vers 1 Gammel irsk velsignelse
vers 2-4 Holger Lissner.

2. Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

2 Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

3 Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!
B.S. Ingemann 1850.

3. Lysets engel går med glans
gennem himmelporte.
For Guds engels strålekrans
flygter alle nattens skygger sorte.

2 Sol går over verden ud
med Guds lys i øje:
Se! Vor Herres sendebud
går på gyldne skyer i det høje.

3 Englen spreder over jord
glansen fra Guds Himmel;
i sin kåbes stråleflor
favner han alverdens glade vrim-mel.

4 Sol ser ind i slot og vrå,
ser på drot og tigger,
ser til store, ser til små,
kysser barnet, som i vuggen ligger.

5 Os han også favne vil,
englen i det høje;
os han også smiler til,
englen med Guds Himmel-glans i øje.

6 Os har og vor Herre kær:
ingen sjæl han glemmer;
i hvert solglimt Gud er nær
og vor glade morgensang fornem-mer.
B.S. Ingemann 1837.

4. Op al den ting, som Gud har gjort,
hans herlighed at prise!
Det mindste, han har skabt, er stort
og kan hans magt bevise.

2 Gik alle konger frem på rad
i deres magt og vælde,
de mægted ej det mindste blad
at sætte på en nælde.

3 Det mindste græs jeg undrer på
i skove og i dale,
hvor skulle jeg den visdom få
om det kun ret at tale?

4 Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
at alle skove vrimle,
de mange fuglesving, der sker
op under Herrens himle?

5 Hvad skal jeg sige, når jeg går
blandt blomsterne i enge,
når fuglesangen sammenslår
som tusind harpestreng?

6 Hvad skal jeg sige, når mit sind
i havets dybe grunde
kun dog så lidt kan kige ind
og ser så mange munde?

7 Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
hvor stjerneflokken blinker,
hvor mildt enhver imod mig ler
og op til himlen vinker?

8 Hvad skal jeg sige, når jeg op
til Gud i ånden farer
og ser den store kæmpetrop
af blide engleskarer?

9 Hvad skal jeg sige? mine ord
vil ikke meget sige:
o Gud! hvor er din visdom stor,
din godhed, kraft og rige!

10 Op, stemmer alle folk på jord
med frydetone sammen:
Halleluja, vor Gud er stor!
Og Himlen svare: Amen!

Hans Adolph Brorson 1734.

5. Spænd over os dit himmelsejl

Rør jorden med din finger.
Lad himmelbuen være spejl
for lyset, som du bringer.
Sæt fredens bue som et skjold
mod mørke, død og krigens vold -
du himmelbuens Herre.

2 Skænk os det klare kildevæld,
som skaber liv i strømmen.
Vi finder ikke kilden selv,
så hold os fast på drømmen:
At du er livets kilde, som
får blinde til at se sig om -
du underfulde Herre.

3 Vær sol på vores mælkevej,
og varm os i din sfære.
Lad Hellig-ilden brede sig,
så vi får mod at bære
vor klode som en blomstereng,
et liv i broget sammenhæng -
du fællesskabets Herre.

Leif Rasmussen 1988.

6. Den signede dag med fryd vi ser

af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer,
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu ommel!

2 Den signede stund, den midnats-tid,
vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som Jordens bold
skal lysne udi og gløde.

3 Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

4 Thi takke vi Gud, vor Fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde;
den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!

5 Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!

6 Som guld er den årle morgen-stund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

7 Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale.

N.F.S. Grundtvig 1826 og 1846.

7. Befal du dine veje

og al din hjertesorg
til hans trofaste pleje,
som bor i Himlens borg!
Han, som kan stormen binde,
hvem bølgen lyde må,
han kan og vejen finde,
hvorpå din fod kan gå.

2 På Herren må du agte,
hvis det dig vel skal gå;
hans gerning du betragte,
hvis din skal vel bestå!
Ved sorg og selvskabt plage
du intet retter ud,
thi intet kan du tage,
alt kan du få af Gud.

3 Din trofasthed og nåde,
o Fader, bedst forstår,
hvad skade kan og både
de dødeliges kår,
og hvad du har for øje,
det sker, o stærke Gud,
og alting sig må føje
dit råd at føre ud.

4 Vej har du alle steder,
dig midler fattes ej;
kun nåde du udspreder,
kun lys er al din vej;
din gerning kan ej hvile,
ej standses kan dit fjed,
når du til os vil ile
med hjælp og bistand ned.

5 Om alle Helved-magter
end trodse og modstå,
det du for intet agter,
vil ej tilbage gå.
Hvem kan mod dig vel stande,
som slynger lynets pil?
Hvem vover at forbande,
når du velsigne vil?

6 Så kast da al din smerte
på Herrens stærke magt,
og håb, o, håb, mit hjerte,
vær trøstigt, uforsagt!
Du er dog ej den herre,
som alting råde bør;
Gud monne sceptret bære,
og alting vel han gør.

Paul Gerhardt 1653.

8. Tænk, at livet

koster livet!
Det er altid samme pris.
Kom med glæde!
Vær til stede!
Tanken spreder øjets dis;
rigt og bredt går livet ned
i evighed.

2 Stjernestunder,
livets under,
luft og smag og syn er nyt!
Blodet bruser,
løvet suser,
havets rum er højt og lydt!
Mærk: alt liv går udad! - Giv!
For tro er liv.

3 Høje himle
fyldt med svimle
fuglefløjt i morgenvind -
og i suset
gennem huset
jordisk balsam til mit sind.
Fuglen i mit eget bryst
må slå med lyst.

4 Høje drømme!
Dybe strømme
gynger i hvert åndedrag,
sangen svinger
vide vinger
over jorden med Guds dag.
Øjets glans er kroppens lys -
føl livets gys!

5 Leve livet!
Ført af livet,
som er ét i sjæl og krop,
må vi sanse,
må vi danse
glædens ord i spring og hop.
Takke Gud med lovsangs lyd
i salig fryd -

6 Hver fornemmer,
jeg'ets tremmer
rykkes ud i pause-ro.
Hvert et skridt, du
tar så frit nu,
er identisk med din tro.
Tyst i midten væksten står
med livets vår.

7 Godt, at livet
koster livet!
Godt at synge dagens pris.
Det er glæde,
alt til stede,
i ét nu er paradiset!
Tørstende når roden ned
i evighed.
Jørgen Gustava Brandt 1985.

9. Kornet, som dør i jorden,
opstår som fyldte aks.
Druer, som knuses i persen,
modnes til gylden vin.
Gud, giv os troen tilbage:
tro gennem dybest mørke,
liv gennem nat og død!

2 Vi, som blev døbt til Kristus,
døbt til hans død og grav,
ejer opstandelsens løfte:
lovsang og evigt liv.
Himmelens lovsang begynder
her, hvor du selv er nær os,
midt i vor nat og død.

3 Kornet, som dør i jorden,
lever i nye korn.
Kristus, i måltidets nærvær
gir du os livets brød.
Dig vil vi takke og prise!
Slægternes evige lovsang
stiger fra nat og død.

Svein Ellingsen 1976.

Holger Lissner 1992.

10. Gå i mørket med lyset.

Gå i visheden om
ikke at gå alene.
Gå med lyset. Kom!

2 Gå for andre med håbet.
Gå mellem skred og fald.
Gå i flakkende skygge.
Gå – mærk at vi skal!

3 Gå med sultne og trætte.
Gå – vær den anden nær.
Åbenbaring og nåde.
Gå – Kristus er her!

4 Gå, så bange, med modet.
Gå med alt hvad du tror.
Natten blir lys som dagen.
Gå på Herrens ord!

5 Gå – føl livet begynde.
Gå med budskab om fred.
Gå – lad hjerterne synge.
Gå med kærlighed!

6 Gå i mørket med lyset.
Gå i visheden om
ikke at gå alene.
Gå med lyset. Kom!

Sten Kaalø 2010

11. Jeg elsker den brogede verden

trods al den nød og strid;
for mig er jorden skøn endnu
som i patriarkernes tid.

2 De snakke, som om den er gam-mel,
af synd og sorger mæt.
O nej, den flyver endnu i dans
om solen så ung og let!

3 Jeg har grædt, som andre, af smerte,
fordi min boble brast.
Men boblen er ikke verden
læg verden det ej til last!

4 Var livet en dans på roser,
mon alt da var bedre end nu?
Hvis ej der var noget at kæmpe for,
hvad var da vel jeg og du?

5. Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed i liv og tro –
thi evig stilstand er død!

6. Og derfor elsker jeg verden
trods al dens nød og strid;
for mig er jorden skøn endnu
som i skabelsens ungdomstid!
H.V.Kaalund. 1877

12. Livstræet

Der er så meget, der kan trykke,
gøre dagen trist og grå.
Se de folk, der uden lykke
bare går og går i stå.

Lad dem lege i livstræets krone,
lad dem føle, at livet er stort,
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvingsens port.

2 Der er så mange uden varme,
uden ånd og uden liv.
Folk bli ´r fattige og arme,
tænker kun på tidsfordriv.
Lad dem lege ...

3 Der er så mange uden venner, uden
kærlighed og kys.
Folk, som ingen andre kender
hvor skal de mon finde lys?
Lad dem lege ...

4. Der er så hård en kamp om mag-ten,
alle kæmper for sig selv.
Er der ingen, der har sagt dem,
at de slår sig selv ihjel?
Lad dem lege ...

5. Der er så mange, der er slaver,
lænket fast til job og tid –
hvorfor bruges vore gaver
uden tanke, uden vid?
Lad os lege ....

Erik Lindebjerg 1987

13. Du kom med alt det der var dig

og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

2 Jeg stormed ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føle
f'or ud på grønne enge
og du blev varm og lys – og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

3 Og blomster åbnede sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde.
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

4. Vorherre selv bød ind til fest
og kyssede hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

5 At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og bliver
og hvad end hele verden sir,
så har den vore hjerter.

Jens Rosendal 1981

14. Du satte dig selv i de nederstes sted.

Du satte dig op mod de stores fortræd.
Du satte dig ind i de yderstes nød.
Du satte dig ud over dødsangst og død.

2 Nu taler du til os fra højeste sted,
hvor ingen kan udsætte dig for for-træd,
og lever og lider dog med os end-nu,
så ingen er mere i live end du.

3 Du kæmper i verden for frihed og fred,
når andre gir op, bliver du viljefast ved.
Du følger os ind i den yderste nød
og kalder os ud af den inderste død.

4 Du sender os ned i de nederstes sted.
Du sætter os op mod de stores for-træd.
Du lever i os i de inderste lag.
Vi lever i dig på den yderste dag.

Hans Anker Jørgensen 1986.

15. Vi rækker vore hænder frem

som tomme skåle.
Kom til os, Gud, og giv os liv
fra kilder uden for os selv!

2 Alt godt, til vort og andres vel,
er dine gaver.
I svaghed fremmer du dit værk,
vor nøgne kvist skal sætte knop!

3 Vi løfter vore hænder op
i bøn for verden.
Lad dem, som lider, finde værn
mod kolde hjerter is og sne!

4 Lad vore hænders nøgne træ
få blomst og blade!
Lad vore liv her bære frugt
til lægedom for andres sår!

5 Vi venter, efter smertens vår,
din nådes sommer.
Og sorg og glæde blir til vækst
med frugt, vi ikke selv kan se.

6 Din nådes skaberværk skal ske
i tomme hænder.
O Gud, al godheds giver: Kom,
tag bolig i vor fattigdom!
Svein Ellingsen 1975.

Peter Balslev-Clausen 1993

16. Nåden er din dagligdag,

hverdagen, det nære.
Mennesker at leve med,
nåden er: at være.

2 Nåden er den kærlighed,
som blev grundløst givet.
Nåden er den hverdag, som
binder dig til livet.

3 Nåden er et ord fra Gud
over alle dage.
Nåden er, når alt er tabt,
at få alt tilbage.

4 Nåden er hver levet dag,
hvert tilfældigt møde.
Nåden er det levende,
som står op af døde.

5 Uden håb og uden Gud
lar vi døden råde.
Tro og håb og kærlighed
får vi kun af nåde.

Johannes Møllehave 1985

17. Se, hvilket menneske,

se, hvilket sind.
Se, hvor han glad lukker
udskuddet ind.
Brød til de sultende
deler han ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

2 Se, hvilken kreativ
kærlighedsmagt.
Hør de fantastiske
ting, han har sagt.
Fest for de fattige!
lyder hans bud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

3 Se, hvor han helbreder
hjerte og krop.
Se, hvor han slider og
slæber sig op.

Se, hvor hans kraft driver
kræmmerne ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

4 Se, hvor han kæmper for
frihed og fred.
Se, hvor han fængsles og
dræbes derved.
Se, hvor han følger sin
kærligheds bud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

5 Se, hvor han gør sig til
brød og til vin.
Mærk, hvor han nu gør din
byrde til sin.
Mod til de modløse
deler han ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

6 Se, hvilket menneske,
se, hvilket mod.
Se, hvor han angriber
ondskabens rod.
Mærk, hvor hans Ånd driver
dødsangsten ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

Hans Anker Jørgensen 1987

18. Du fylder mig med glæde,

for glæden er fra dig,
du Gud, der helst vil give,
så glæden bor i mig.

2 Du løfter op min smerte,
så smerten er hos dig,
du Gud, der kender sorgen
og deler den med mig.

3 Du fylder mig med undren,
forunderlige Gud,
du åbner altid udvej,
når alt ser håbløst ud.

4 Du løfter mine tanker,
så de får fred i dig,
du er der, når jeg synes,
at du forlader mig.

5 Du bærer mig i livet,
hvor alt kan ske med mig.
Gud, lad mig altid vide,
at jeg tilhører dig!

Holger Lissner 1977 og 1978

19. Nu går solen sin vej

for at skinne på andre,
for alle på jorden har brug for dens lys,
og de håber og venter
på dagen, du skaber,
for kun i din sol, Gud, kan livet for-nys.

2 Nu går landet til hvile,
og travlheden dæmpes,
og hjemmene fyldes af aftnens musik.
Vær med den, kære Gud,
der må sidde alene,
og den, der nu slider sig træt på fa-brik!

3 Nu er timen til stilhed,
til bøn og til tanker,
til ord, som har vægt, og som kræver et svar.
Kom og rør ved os, Kristus,
så vi bliver åbne
for glæden og livet og freden, du har.

4 Nu er timen, hvor du
dømmer alt det, vi gjorde,
som vendte os bort fra vor næste og dig.
Nu er timen, hvor du
sletter alt det, der skiller,
hvor du siger: Kom, og vær hjemme hos mig!

5 Nu går solen sin vej,
men vi er ikke ene,
for du, Herre, lever og vender vor frygt,
så når du er i mørket,
er det ikke mørke,
når du er iblandt os, da sover vi trygt.

Holger Lissner 1980

20. Imellem nattens stjerner

der står en stjerne klar,
som aldrig før en stjerne
på jordens himmel var.

2 Og går du ud at finde,
hvorover stjerner står,
måske du først må vandre
i mange, lange år.

3 Måske du først må træde
så mangt et mødigt fjed,
før du kan finde stedet,
hvor stjernen stråler ned.

4 Og venner må du slippe –
de går en anden vej –
og miste navn og ære ...
holdt ud og opgiv ej!

5 Hold ud, du stjernepilgrim
på vej til Bethlehem
du er på vej til lykken,
du er på vejen hjem.
Johannes Jørgensen 1907

21. Fred hviler over land og by,

ej verden larmer mer;
fro smiler månen til sin sky,
til stjerne stjerne ser.

2 Og sønen blank og rolig står
med himlen i sin favn;
på dammen fjerne vogter går
og lover Herrens navn.

3 Der er så stille og så tyst
i himmel og på jord;
vær også stille i mit bryst,
du flygtning, som dér bor!

4 Slut fred, o hjerte, med hver sjæl,
som her dig ej forstår!
Se, over by og dal i kvæld
nu fredens engel går.

5 Som du han er en fremmed her,
til Himlen står hans hu;
dog i det stille stjernesvær
han dvæler her som du.

6 O, lær af ham din aftensang:
Fred med hver sjæl på jord!
Til samme Himmel går vor gang,
adskilles end vort spor.

7 Fred med hvert hjerte, fjern og nær,
som uden ro mon slå!
Fred med de få, som mig har kær,
og dem, jeg aldrig så.

B.S. Ingemann 1822

22. Taizé sange.

Syng lovsang, hele jorden,
syng lovsang for vor Gud.
Syng lovsang, hele jorden,
syng lovsang for vor Gud.

Tag hånd om mig, Gud,
dig jeg stoler på,
du viser mig vej til livet.
Hos dig er glæde,
fuldkommen glæde.

Jesus, Guds Søn, du lys i mit indre,
lad ikke mørket få magten i mit sind.
Jesus, Guds Søn, du lys i mit indre,
luk mig op for din kærligheds Ånd.

Tag hånd om mig, Gud,
dig jeg stoler på,
du viser mig vej til livet.
Hos dig er glæde,
fuldkommen glæder

Mit hjerte finder fred og hviler hos Gud,
min frelse kommer fra Ham.
Ja, kun hos Gud mit hjerte finder hvile,
finder hvile og fred.

Bibelttekster:

Psalme 8, 4-10

- I Når jeg ser din himmel, dine fingres værk, -
månen og stjernerne, som du satte der,
- II hvad er da et menneske, at du husker på det,
et menneskebarn, at du tager dig af det?
- I Du har gjort det kun lidt ringere end Gud, -
med herlighed og ære har du kronet det.
- II Du har gjort det til hersker over dine hænders værk, -
alt har du lagt under dets fødder,
- I får og okser i mængde, -
selv de vilde dyr,
- II himlens fugle og havets fisk, -
dem som færdes ad havenes stier.
- I Herre, vor Herre! -
Hvor herligt er dit navn over hele jorden!

Psalme 23

- I Herren er min hyrde, -
jeg lider ingen nød,
- II han lader mig ligge i grønne enge, -
han leder mig til det stille vand.
- I Han giver mig kraft på ny, -
han leder mig ad rette stier for sit navns skyld.
- II Selv om jeg går i mørkets dal, -
frygter jeg intet ondt,
- I for du er hos mig, -
din stok og din stav er min trøst.
- II Du dækker bord for mig -
for øjnene af mine fjender.
- I Du salver mit hoved med olie, -
mit bæger er fyldt til overflod.
- II Godhed og troskab følger mig, -
så længe jeg lever,
- I og jeg skal bo i Herrens hus -
alle mine dage.

Psalme 24,1-6

- I Jorden med alt, hvad den rummer, -
verden og dens beboere, tilhører Herren
- II for han har grundlagt den på havene, -
grundfæstet den på strømmene.
- I Hvem kan drage op til Herrens bjerg, -
hvem kan stå på hans hellige sted?
- II Den som har skyldfrie hænder og et rent hjerte, -
den som ikke farer med løgn
og ikke sværger falsk.

- I Han henter velsignelse hos Herren -
og retfærdighed hos sin frelses Gud.
- II Sådan er den slægt, som søger ham, -
som søger dit ansigt, Jakobs Gud.

Psalme 25, 4-7

- I Vis mig dine veje, Herre, -
lær mig dine stier!
- II Vejled mig i din sandhed og belær mig, -
for du er min frelses Gud,
til dig sætter jeg altid mit håb.
- I Herre, husk din barmhertighed og trofasthed, -
som har været til fra evighed.
- II Glem min ungdoms synder og overtrædelser, -
husk mig i din trofasthed,
fordi du er god, Herre.

Psalme 36,6-10

- I Herre, din godhed når til himlen, -
din trofasthed til skyerne.
- II Din retfærdighed er som Guds bjerge,
dine domme som det store dyb. -
Herre, du frelser mennesker og dyr.
- I Hvor dyrebar er dog din godhed, Gud! -
Mennesker søger tilflugt i dine vingers skygge.
- II De mætter sig ved overfloden i dit hus, -
du lader dem drikke af din herlige bæk;
I for hos dig er livets kilde, -
i dit lys ser vi lyset.

Psalme 62, 6-9

- I Kun hos Gud finder min sjæl ro, -
for mit håb kommer fra ham.
- II Kun han er min klippe og min frelse, -
min borg, så jeg ikke vakler.
- I Hos Gud er min hjælp og min ære, -
min sikre tilflugtsklippe er hos Gud.
- II Stol altid på ham, du folk, -
udøs jeres hjerte for ham,
Gud er vor tilflugt.

Psalme 67

- I Gud være os nådig og velsigne os, -
han lade sit ansigt lyse over os,
- II så din vej kendes på jorden -
og din frelse blandt alle folkene.
- I Folkene skal takke dig, Gud, -
alle folkene skal takke dig.

- II Folkeslagene skal glæde sig og juble,
for du dømmes folkene retfærdigt, -
og du leder folkeslagene på jorden.
- I Folkene skal takke dig, Gud, -
alle folkene skal takke dig.
- II Jordan har givet sin afgrøde.-
Gud, vor Gud velsigne os,
- I Gud velsigne os, -
og hele den vide jord frygte ham.

Psalme 84, 1-9

- I Hvor er din bolig vidunderlig, -
Hærskarers Herre!
- II Min sjæl fortæres af længsel efter Herrens forgårde, -
mit hjerte og min krop råber
efter den levende Gud.
- I Selv spurven finder sig et bo, -
og svalen en rede, hvor den lægger sine unger,
- II ved dine andre, Hærskarers Herre, -
min konge og min Gud.
- I Lykkelige de, der bor i dit hus, -
til stadighed kan de prise dig.
- II Lykkelige de mennesker, der har deres styrke i dig, -
de som har i sinde at drage på valfart.
- I Når de drager gennem Baka-dalen,-
gør de den til et kildevæld,
efterårsregnen hyller den i velsignelse.
- II De går fra kraft til kraft -
og får Gud at se på Zion.
- I Herre, Hærskarers Gud, hør min bøn, -
lyt, Jakobs Gud!

Psalme 90, 1-6, 10, 12, 14

- I Herre, du har været vor bolig -
i slægt efter slægt.
- II Før bjergene fødtes,
før jorden og verden blev til, -
fra evighed til evighed er du Gud.
- I Du lader mennesket vende tilbage til støvet, -
du siger: »Vend tilbage, I mennesker!«
- II Tusind år er i dine øjne
som dagen i går, der er forbi, -
som en nattevagt.
- I Du skyller dem bort, de sover ind, -
de er som græsset, der gror om morgenen;
- II om morgenen blomstrer det og gror, -
om aftenen er det vissent og tørt.
- I Vore leveår kan være halvfjerds, -

- eller firs, hvis kræfterne slår til,
 II men al deres stolthed er elendighed og ulykke; -
 hastigt går det, så flyver vi bort.
 I Lær os at holde tal på vore dage, -
 så vi får visdom i hjertet.
 II Mæt os om morgenen med din godhed, -
 så vi kan juble og glæde os hele vort liv.

Psalme 100

- I Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden!
 Tjen Herren under glædessang, -
 træd frem for ham under jubel!
 II Forstå, at Herren er Gud,
 han har skabt os, og ham hører vi til, -
 vi er hans folk og de får, han vogter.
 I Gå ind ad hans porte med takkesang,
 ind i hans forgårde med lovsang, -
 II tak ham, pris hans navn! -
 For Herren er god,
 I hans trofasthed varer til evig tid, -
 hans troskab i slægt efter slægt.

Psalme 103, 1 5, 11-12, 15-18

- I Min sjæl, pris Herren, -
 alt i mig skal prise hans hellige navn.
 II Min sjæl, pris Herren, -
 glem ikke hans velgerninger!
 I Han tilgiver al din skyld, -
 helbreder alle dine sygdomme.
 II Han udfrier dit liv fra graven, -
 han kroner dig med godhed og barmhjertighed.
 I Han mætter dit liv med gode gaver, -
 du bliver ung igen som en ørn.
 II Så høj som himlen er over jorden, -
 så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham;
 I så langt som øst ligger fra vest, -
 så langt har han fjernet vore synder fra os.
 II Menneskets liv er som græsset, -
 det blomstrer som markens blomster;
 I når vinden blæser over det, er det der ikke mere, -
 dér, hvor det stod, ser man det ikke mere.
 II Men Herrens troskab varer fra evighed
 til evighed mod dem, der frygter ham, -
 og hans retfærdighed mod børnenes børn,
 I mod dem, der holder hans pagt -
 og husker hans bud og følger dem.

Psalme 116, 1-9

- I Jeg elsker Herren, -
for han har hørt min tryglen,
II han vendte sit øre mod mig, -
da jeg råbte.
I Dødens bånd omgav mig,
dødsrigets trængsler ramte mig, -
jeg fandt kun nød og elendighed.
II Da påkaldte jeg Herrens navn: -
Ak, Herre, red mit liv!
I Herren er nådig og retfærdig, -
vor Gud er barmhjertig;
II Herren vogter de uerfarne, -
jeg var hjælpeløs, men han frelste mig.
I Fald til ro igen, min sjæl, -
for Herren har handlet vel imod dig.
II Du har reddet mit liv fra døden, -
mine øjne fra at græde og min fod fra at snuble.
I Jeg kan vandre for Herrens ansigt -
i de levendes land.

Psalme 121

- I Jeg løfter mine øjne mod bjergene, -
hvorfra kommer min hjælp?
II Min hjælp kommer fra Herren, -
himlens og jordens skaber.
I Han lader ikke din fod vakle, -
han, som bevarer dig, falder ikke i søvn.
II Han, som bevarer Israel, -
falder ikke i søvn, han sover ikke.
I Herren bevarer dig, -
Herren er din skygge ved din højre side.
II Om dagen stikker solen dig ikke, -
månen ikke om natten.
I Herren bevare dig mod alt ondt, -
han bevare dit liv.
II Herren bevare din udgang og din indgang -
fra nu af og til evig tid.

Psalme 139, 1-12

- I Herre, du ransager mig og kender mig.
Du ved, om jeg sidder eller står, -
på lang afstand er du klar over min tanke;
II du har rede på, om jeg går eller ligger, -
alle mine veje er du fortrolig med.
I Før ordet bliver til på min tunge, -
kender du det fuldt ud, Herre;
II bagfra og forfra indeslutter du mig, -
og du lægger din hånd på mig.

- I Det er for underfuldt til, at jeg forstår det, -
det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det.
- II Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd? -
Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt?
- I Stiger jeg op til himlen, er du dér, -
lægger jeg mig i dødsriget, er du dér.
- II Låner jeg morgenrødens vinger -
og slår mig ned, hvor havet ender,
- I så leder din hånd mig også dér, -
din højre hånd holder mig fast.
- II Siger jeg: »Mørket skal dække mig,
lyset blive til nat omkring mig«,
- I så er mørket ikke mørke for dig,
natten er lys som dagen, -
mørket er som lyset.

Psalm 139, 13-18, 23-24

- I Det var dig, der dannede mine nyrer, -
du flettede mig sammen i min mors liv.
- II Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt, -
underfulde er dine gerninger, jeg ved det fuldt ud!
- I Mine knogler var ikke skjult for dig, -
da jeg blev formet i det skjulte, blev vævet i jordens dyb.
- II Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje; -
alle dagene stod skrevet i din bog,
- I de var formet, -
før en eneste af dem var kommet.
- II Hvor er dine tanker dyrebare for mig, -
hvor stor er dog summen af dem, Gud!
- I Tæller jeg dem, er de flere end sandet, -
bliver jeg færdig, er jeg stadig hos dig.
- II Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, -
prøv mig, og kend mine tanker,
- I se efter, om jeg følger afgudsvej! -
Led mig ad evigheds vej!

Bibeltekster

2. Mos 13, 20-22

Så brød de op fra Sukkot, og de slog lejre i Etam på grænsen til ørkenen. Herren gik foran dem, om dagen i en skysøjle for at føre dem på vejen og om natten i en ildsøjle for at lyse for dem, så de kunne gå både dag og nat. Skysøjlen fjernede sig ikke fra folket om dagen og ildsøjlen ikke om natten.

Esajas' bog, 41, 10

Frygt ikke, for jeg er med dig, fortvivl ikke, for jeg er din Gud. Jeg styrker dig og hjælper dig, min sejrige hånd holder dig fast.

Matt 6, 19-21

Saml jer ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler. Men saml jer skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler. For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.

Matt 6, 28b-30a

Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer.

Matt 6, 31-34a

I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hed-ningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt det-te. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen.

Mark 6, 7a, 8-10

Jesus kaldte de tolv til sig og begyndte at udsende dem to og to, og han forbød dem at tage noget med sig på rejsen bortset fra en stav, men ikke brød eller taske og heller ikke penge i bæltet; dog skulle de have sandaler på, men de måtte ikke tage to kjortler med. Og han sagde til dem: »Hvor som helst I kommer ind i et hus, dér skal I blive boende, til I rejser videre.

Luk 11, 9-10

Jesus siger: »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, der sø-ger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for.

Luk 24, 13-15

Men samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket. Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem.

Luk 24, 28-32

De var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: »Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.« Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: »Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?«

Joh 1, 1-5

I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyn-

delsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke.

Joh 14,27

Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!

Joh 15, 12-13, 16-17

Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine ven-ner. Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer og sat jer til at gå ud og bære frugt og blive ved med at bære frugt, så Faderen kan give jer, hvad som helst I beder om i mit navn. Dette byder jeg jer, at I skal elske hinanden.

Romerbrevet 8, 35, 37-39

Hvem kan skille os fra Kristi kærlighed? Nød eller angst? Forfølgelse, sult eller nøgenhed? Fare eller sværd? –Men i alt dette mere end sej-rer vi ved ham, som har elsket os. For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kom-mende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Her-re.

Åb 21, 3b-5a

Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet. Og han, der sidder på tronen, sagde: »Se, jeg gør alting nyt!«

Ord på vejen:

Jesusbønnen: Herre Jesus Kristus, Guds Søn, forbarm dig over mig!

Jesus siger: ”Og se, jeg er med jer alle dage indtil verden ende.” (Matt 28,20)

Jesus sagde til dem: ”Kom med ud til et øde sted, hvor I kan være alene og hvile jer lidt.” (Mark 6, 31a)

Jesus siger: ”Jeg er verdens lys. Den der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.” (Joh 8,12)

Jesus siger: ”Jeg er vejen, sandheden og livet.” (Joh, 14,6a)

Gud, du har skabt mig til dig, og mit hjerte er uroligt, indtil det finder hvile i dig. (Augustin)

Du er min hvileplads, mit faste punkt, mit hjem i verden.

Kom til mig, alle I som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile- (Matt, 28)

Herre, vis mig din vej og gør mig villig til at vandre den. (Den hellige Birgittas bøn)

For i ham lever vi, ånder vi og er vi. (Apost. G. 17, 28)

Jeg i Dig. Du i mig.

Din kærlighed er uendelig, hjælp mig til at leve i den.

Fyld mig med din stilhed.

Jeg lægger mit liv i dine hænder.

Pax et bonum. Fred og alt godt.

Bønner

Kom til ro, min sjæl
Kom hjem til dig selv
til dit inderste rum
din hellige midte.

Midt i dit kaos
findes ro
en kilde af lys
en *blivende fred*.

(Margareta Melin)

Herrens troskab er ikke hørt op,
hans barmhjertighed er ikke forbi,
den er ny hver morgen;
din trofasthed er stor.

(Klagesange 3,22-23)

Kærlige nærværende Gud
Vend dig til os og hør vor bøn.
Velsign sangen på vores læber
og ordene, som når vore ører.
Velsign det, som vore øjne falder på,
og hver en tanke, som vi tænker.
Vi beder dig, vend dit ansigt mod os
og giv os liv
så dit folk må finde glæde i dig.
Løft dit ansigt mod os,
og giv os din fred.

Vi går med Kristi korstegn (+)
Korset foran os for at holde os
til sandheden,
korset bag os for at beskytte os mod alt,
som er ondt,
Korset over os for at føre os på vej.
Amen.

(Keltisk)

Gud, min hyrde, du er med mig
på vandring.

Du deler mine skridt og mine tanker
denne dag.

Rør ved mig med din kærlighed,
gennemlys mit mørke, tilgiv mig
alle mine fejltrin
i tanker, ord og handlinger.

Gud, Du er som en pilgrimsstav
i mine hænder;
giv mig kraft og styrke på min vandring.
Amen.

Vi takker Dig, Gud, for fællesskab på vor
vandring,
for tanker og erfaringer, som udveksles,
for stille smil og høj latter,
for det enkle måltidsfællesskab,
for samvær omkring bønnen.
Tak for Dit nærvær i hvert øjeblik.
I Jesu Kristi navn.
Amen.

Gå med os:
Kærlighedens gud gå med os,
så vi kan bære
at se hinanden med nye øjne.
Lytte til hinanden på nye måder.
Og i hengivenhed tjene hinanden
i Jesu Kristi navn.
Amen.

Far, jeg ånder min træthed ud – og jeg
ånder din kraft ind.
Kristus, jeg ånder min ensomhed ud – og
jeg ånder din nærhed ind.
Helligånd, jeg ånder min uro ud – og jeg
ånder din fred ind.
Amen.

St. Patricks velsignelsesbøn - en gammel keltisk velsignelse

Må Kristus være foran dig og vise dig vejen.
Må Kristus være ved siden af dig og ledsage dig.
Må Kristus være bagved dig og beskærme din ryg.
Må Kristus være nedenunder dig og holde dig oppe, når du falder.
Må Kristus være inden i dig og fylde dig med sin ånd.
Må Kristus være omkring dig og bevare dig fra alt ondt.
Må Kristus være oven over dig og velsigne dig.

Redskab for Guds fred

O, Herre, gør mig til redskab for din fred!
Hvor had findes, lad mig bringe din kærlighed.
Hvor ondskab findes, lad mig komme med tilgivelse.
Hvor uenighed findes, lad mig komme med enighed.
Hvor tvivl findes, lad mig komme med tro
Hvor usandhed findes, lad mig komme med sandhed.
Hvor fortvivlelse findes, lad mig komme med håbet.
Hvor sorg findes, lad mig komme med glæden.
Hvor mørket findes, lad mig komme med lyset.

O, guddommelige mester, lad mig stræbe
ikke så meget efter at blive trøstet som at trøste,
ikke så meget efter at blive forstået som at forstå,
ikke så meget efter at blive elsket som at elske.

For det er ved at give, at man får,
ved at tilgive, at man bliver tilgivet,
og ved at dø, at man opstår til det evige liv.

Frans af Assisi

Vis mig vejen

O Herre, vis mig vejen og gør mig villig til at vandre den. Farligt er det at tøve og voveligt at gå videre. Så opfyld da min begæring og vis mig ve-
jen. Jeg kommer til dig, som den sårede kommer til lægen. Giv, o Her-re, mit hjerte ro.

Birgitta af Vadstena, ca. 1303-1373

